

Bilag 6.

England.

Indenfor engelske Arbejderkredse har der allerede i en Aarrække været lagt Vægt paa udover den Indflydelse, Landets gamle og stærke Fagforeningsbevægelse udøver med Hensyn til Arbejds løn, Arbejdstid o. lign., at opnaa en Indflydelse paa Virksomhedens Ledelse og de almindelige Forhold i Bedriften. Tillidsmandsinstitutionen er kommet til at spille en stor Rolle indenfor flere Industrier, og allerede under Verdenskrigen dannedes i adskillige store Virksomheder ganske spontant Bedriftsraad ved Sammenslutning af Tillidsmændene for de forskellige Grupper. I Forhandlingsordningen af 20. Maj 1919 for Maskinindustrien bestemmes, at der ved hvert Foretagende skal udvædes 7 Repræsentanter for Fagforeningen, som sammen med lige saa mange Repræsentanter for Driftsledelsen skal udgøre et Bedriftsudvalg. Lignende Ændringer indførtes i en Række andre Institutioner.

Af afgørende Betydning blev den saakaldte, i 1916 nedsatte »Whitley-Kommitté«, som under Ledelse af Underhusets Formand skulde overveje og stille Forslag til Sikring af en varig Forbedring af Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. I sine, i Aarene 1917 og 1918 afgivne, fire foreløbige Betænkninger og endelige Betænkning stillede Kommittéen foruden Forslag om Mægling og Voldgift navnlig Forslag om Indførelse af et repræsentativt System i Industrien til Fremme af Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, bestaaende af Landsraad for de enkelte Industrier, Distriktsraad og Bedriftsraad.

I Kommittéens 1ste Betænkning af Marts 1917 udtalte man sig for, at der i de godt organiserede Hovedindustrier ogsaa efter Krigen opretholdes et Samarbejde mellem alle Klasser, specielt Arbejdsgivere og Arbejdere, ved Hjælp af en repræsentativ Ordning, hvor Spørgsmaal, som angik Fagets og alle dets Udøveres Vel, kunde drøftes. Som Middel hertil foreslog man Oprettelsen snarest muligt af Landsraad for de enkelte Fag, samt i Tilknytning til disse Raad Oprettelse af Distriktsraad og Raad i de enkelte Virksomheder. Det hele skulde være frivilligt, og Regeringen skulde kun vejlede ved Oprettelsen af Raadene samt støtte disse ved at gøre dem til den officielle Repræsentation, som skulde høres i alle Spørgsmaal, som angaar Industrien.

I Overensstemmelse med dette Program, som havde vundet stærk Tilslutning fra Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer samt i den offentlige Mening, udsendte Regeringen i Oktober 1917 et Cirkulære til de paagældende Organisationer.

Whitley-Kommittéens 2den Betænkning behandlede de mindre organiserede Industrier, hvor de efter Loven om Minimalløen oprettede Raad eventuelt tillige skulde virke som Whitley-Raad.

Den 3die Betænkning handlede om Oprettelse af Raad for de enkelte Virksomheder. Ved en Undersøgelse af de hidtil eksisterende Raad fandt man, at de i det store Flertal af Tilfælde havde virket til at skabe større Harmoni og derigennem større Effektivitet i Produktionen: »Ved at skabe Veje til Forhandling om Uoverensstemmelser paa et tidligt Stadium, og før Striden bliver akut, har de forebygget Konflikter og Strejker, forbedret Overholdelsen af Arbejdstiden og forøget Produktionen«. Man foreslog ikke nogen bestemt Form for Bedriftsraadene. Kommittéen tillagde dem dog stor Betydning, idet man bl. a. betragtede dem som Basis for de mere omfattende Raad.

I den 4de foreløbige Betænkning stillede de Forslag, som har ført til Loven af 1919 om industrielle Domstole.

I en endelig Betænkning af 1. Juli 1918 er givet et Resumé af de tidligere Forslag og indskærpet Nødvendigheden af en snærlig Gennemførelse.

Systemet er rent frivilligt, men Arbejdsministeriet har dog i høj Grad medvirket ved Gennemførelsen. Foruden almindelige Opfordringer til de paagældende Organisationer, har Embedsmænd fra Ministeriet direkte henvendt sig til Parterne og søgt at bringe dem sammen. Endvidere har man i stor Udstrækning vejledet med Hensyn til